

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til betænkningssudkastet. Justitsministeriet har dog fundet, at det burde være vedkommende ressortminister, der traf den pågældende beslutning, således at der forinden blev indhentet en udtalelse om spørgsmålet fra registertilsynet.

Også her vil registertilsynet kunne henstille, at registre inddrages under loven.

Til kapitel 2.

Om begrundelsen for den nærmere udformning af bestemmelserne i dette kapitel henvises til pkt. 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4.

Til stk. 1 og 2.

Efter *stk. 1* må registre, der skal føres for en statslig myndighed, kun oprettes med godkendelse af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren. Bestemmelsen om, at spørgsmål af den nævnte art skal forhandles med finansministeren, svarer til den gældende retstilstand. Efter økonomiministeriets cirkulære af 18. marts 1966 skal statslige styrelser og institutioner, der påtænker at anvende elektronisk databehandling til løsning af administrative herunder statistiske opgaver, forinden rette henvendelse til administrationsrådet, nu finansministeriet (administrationsdepartementet). Finansministeren skal efter forslaget sikre den fornødne samordning af registeranvendelsen inden for den statslige administration.

I tilfælde af, at myndigheder under forskellige ministerier sammen skal oprette og benytte et register, tilkommer kompetencen den minister, hvis ministerium skal afholde den største del af udgiften ved oprettelsen og driften af registeret.

Efter *stk. 2* skal vedkommende minister, inden registeret tages i brug, dvs. inden der indgår oplysninger i edb-registeret, have fastsat forskrifter om registerets opbygning og drift. Ministeren kan i stedet bemyndige en anden f. eks. en styrelse til at fastsætte forskrifterne. Det pågældende ministerium kan selv udarbejde forskrifterne eller overlade udarbejdelsen til den myndighed, der skal være ansvarlig for den senere brug af det pågældende register, således at ministeren alene foretager den formelle fastsættelse af forskrifterne.

Ministerens godkendelse af oprettelse af et bestemt register vil formentlig normalt falde sammen med fastsættelsen af forskrifter for registeret. Bestemmelsen er dog udformet således, at det er muligt at forelægge de mere principielle spørgsmål om oprettelse af edb-registre på et bestemt forvaltningsområde for ministeren, og samtidig opnår regi-

stertilsynet adgang til at udtale sig om spørgsmålet på et tidligere stadium i medfør af forslagets § 5. Herved vil det kunne undgås, at der afholdes forgæves omkostninger til planlægning og videreudvikling af et system i tilfælde, hvor ministeren ikke vil meddele godkendelse.

De forskrifter, der skal fastsættes for registeret efter *stk. 2*, skal som minimum opfylde de krav, der stilles til ethvert registers opbygning og drift efter reglerne i kapitel 3-6. Forskrifterne skal således indeholde bestemmelser om, hvilke typer oplysninger der må være i registeret, om adgangen til at benytte og videregive oplysninger, i hvilket omfang oplysningerne må tilvejebringes eller videregives ved samkøring med andre registre, nærmere regler om egen-aces, kontrol og sikkerhedsforanstaltninger osv. Forskrifterne vil i et vist omfang kunne udformes som en henvisning til lovens almindelige regler.

Til stk. 3.

Efter bestemmelsen gælder *stk. 1* og *2* tilsvarende, såfremt der skal ske samkøring af registre, der er oparbejdet med henblik på varetagelse af forskellige opgaver, medmindre samkøringen udelukkende foretages med henblik på uddrag i statistisk eller videnskabeligt øjemed.

Edb-teknikken gør det muligt hurtigt og på en systematisk måde at sammenkoble oplysninger om de enkelte registrerede personer. Denne sammenkobling (samkøring) af edb-registre kan være motiveret af enten ønsket om rationalisering eller et ønske om at tilvejebringe andre oplysninger eller nye sammenhænge på grundlag af adskilte registre-

Administrative rationaliseringshensyn kan således føre til, at data, der benyttes i forskellige registersystemer, samles i ét register, der er tilgængeligt for de enkelte systemer.

Som anført kan samkøring af registre også have til formål at tilvejebringe *yderligere oplysninger* på grundlag af hidtil adskilte registreringer. Der kan for det første være tale om at gøre eksisterende oplysninger tilgængelige i nye sammenhænge, f. eks. ved at sidestille oplysninger fra patientregistre med socialregistre eller strafferegistre. For det andet kan der være tale om at kombinere oplysninger fra forskellige registre, således at kombinationen af oplysninger giver et mere detaljeret billede af enkeltindivider, som ikke kan udledes af registrerne hver for sig. Det kunne f. eks. tænkes, at en samkøring af skatte-, moms- og socialregistre kan vise forhold om enkeltindivider, som ikke kan aflæses af de enkelte registre.

Justitsministeriet finder det ligesom registerud-